

ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಲಾಜರೊ ಎಂಬುವವನು ಈ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿ ಕೈ ಚೆಲ್ಲಿದ್ದ. ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲೇ, ಅಂದರೆ 1970ರಲ್ಲಿ ಸ್ಕಾಟಿಷ್ ಅಂಗಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಜಾನ್ ಹಂಟರ್ ಎಂಬುವವನು ಲಿನೆನ್ ಡ್ರೇಪರ್ ಎಂಬಾಕೆಗೆ ವೀರ್ಯಾಣು ಬಳಸಿ ಗರ್ಭಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದ.

1909ರಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕದ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕುತೂಹಲಕಾರಿ ಪತ್ರವೊಂದು ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಡೇವಿಸ್ ಹಾರ್ಡ್ ಎಂಬುವವನು ಬರೆದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ, 1884ರಲ್ಲಿ ಫಿಲಿಡೆಲ್ಫಿಯಾ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯವನ್ನು ಬಳಸಿ ಗರ್ಭಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಪತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ, ವಿಲಿಯಂ ಪ್ಯಾನ್ ಕೋಸ್ಟ್ ಎಂಬ ವೈದ್ಯರ ಬಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಸ್ಥಳೀಯ ವರ್ತಕ ಮತ್ತು ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳಾಗದಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರು. ಕೂಲಂಕಶವಾಗಿ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿದ ವೈದ್ಯರು ವೀರ್ಯಾಣುವಿನ ಗುಣಮಟ್ಟ ಕಡಿಮೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಗರ್ಭ ಧರಿಸಲು ವರ್ತಕನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣವನ್ನು ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಇದೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಡಾ. ವಿಲಿಯಂ ವೈದ್ಯಕೀಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಬಳಿ ಚರ್ಚಿಸಿದರು. ಡೇವಿಸ್ ಹಾರ್ಡ್ ಕೂಡ

ಅಲ್ಲೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದ. ಆಗ ವೈದ್ಯಕೀಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲ ಸೇರಿ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾದ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬನ ವೀರ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡುವ ಸಲಹೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪ್ರಯೋಗ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮಹಿಳೆ ಗರ್ಭ ಧರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆಕೆಯ ಗಂಡನಿಂದಲೇ ಆಕೆ ಗರ್ಭವತಿಯಾಗಿದ್ದು ಎಂದು ವೈದ್ಯರು ನಂಬಿಸುವಲ್ಲಿಯೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಆಕೆ ಒಂದು ಗಂಡು ಮಗುವಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡುತ್ತಾಳೆ ಎಂದು ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ.

ನಂತರ ಕೆಲವು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯ ಸಂಗ್ರಹ ಸರಿಯೋ ತಪ್ಪೋ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ವಾದ ವಿವಾದಗಳಾಗಿ, 1964ರಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಕಾ ನೂ ನು ಬ ದ್ವಗೊ ಳಿ ಸ ಲಾ ಯಿ ತು . ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಾಗಿದೆ. 1977ರಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ 'ಕ್ರಿಯೋ ಬ್ಯಾಂಕ್' ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿದೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಂಡಾಣು ತೇಖರಣೆ ಟ್ರೆಂಡ್

'ವಯಸ್ಸು ಮೀರುತ್ತಿದೆ, ಮದುವೆಯಾಗುವ ಎಂಬ' ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಅವಿವಾಹಿತ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಹಲವು ಕಡೆಯಿಂದ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ

ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಲೈಂಗಿಕ ಶಕ್ತಿ ಕುಂದುತ್ತಿದೆ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆರುವ ವಯಸ್ಸು ಮೀರುತ್ತಿದೆ ಎಂಬೆಲ್ಲ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸತ್ಯಗಳೂ ಇಲ್ಲದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಆ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸಲೀಸಾಗಿ 'ಅಂಡಾಣು ಶೇಖರಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಬಿಡಿ' ಎಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥೈರ್ಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಬೆಂಬಲ ಸದ್ಯದಲ್ಲಿಯಂತೂ ಸಿಗುವಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದೆಡೆ ಬಡ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗ, ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಂಡಾಣು ಶೇಖರಿಸಿಡುವ ಮಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲ; ಮಾಹಿತಿ ತಿಳಿದರೂ ಅದರ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚ ದುಬಾರಿ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ಅವರ ಕೈಗೆಟುಕದ ಕುಸುಮವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಇದು ಶ್ರೀಮಂತರ, ಸೆಲೆಬ್ರಿಟಿಗಳ ಬದುಕಿಗೆ ಮಾತ್ರ ದೊರಕಿದೆ.

ಅಂಡಾಣುವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಮೊದಲು ಯೋಗ್ಯ ಅಂಡಾಣುಗಳು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆಗಲು ನೀಡುವ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ವೆಚ್ಚವೇ ಹೆಚ್ಚು. ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ಸಂಗ್ರಹ ಯೋಗ್ಯ ಅಂಡಾಣುಗಳು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆಗದಿದ್ದರೆ ಹಲವು ಬಾರಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಆರೋಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಏರುಪೇರು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಯೋಜಕರು ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ

